

Folketinget

Svendborg, D. 6. juli 2017.

Christiansborg

1240 København K.

Kære politikere.

Her er et brev vedr. bortadoption af børn.

Lovforslagsændring.

I Danmark i dag er der nogle børn der er bortadopteret uden forældrenes ønske. Dette er en lov jeg mener helt skal ændres. En adoption skal altid være et ønske fra forældrene.

Menneskeligt set er det forbundet med meget stor utryghed, at ens børn kan blive bortadopteret ved tilfælde af ekstrem krise. forestil jer, at være i en situation hvor alt går galt og livet ramler og man i nogle år ikke har sit eget ståsted. At børn kan bortadopteret uden forældrenes ønske vil psykologisk sige, at vi ikke kan give slip på os selv og stole på, at nogen griber os. Faktisk kan vi miste vores børn helt og holdent, hvis vi kommer ud i en krise, der er meget slem. Dette er ikke godt for det grundlæggende i den menneskelige sjæls struktur. Det giver en utryghed af dimensioner og gør, at vi ikke tager chancer og giver os selv til andre, for det kunne gå galt med informationerne. Tilmed har vi et samfund, hvor møder og fællesskab er skiftet ud med bureaukrati og hvor meget foregår på skrift, desuden er der digitaliseringen som fylder alt for meget; det burde bare være et værktøj, og her kan der opstå mange misforståelser i det skrevne og det giver grundlag for yderligere utryghed. Samfundsøkonomisk betyder det da, at folk faktisk ikke opfinder og får gode idéer (innovation) så godt som hvis vi var 100 procent trygge. Idéer opstår når mennesker har det godt og trygt og idéer og omsorg er kilden til BNP. Desuden arbejder vi dårligere uden denne tryghed og tilmed tager vi ikke chancer overfor hinanden og holder kortene tæt på kroppen, for hvis det skulle gå galt en dag, så har man en ren sti. Mennesket går gennem ild og vand for vores børn og det er så grundlæggende, at denne lov skal helt væk. I stedet skal der oprettes flere familiehuse og flere socialrådgivere og bedre psykiatri. Enhver offentlig løn er en del af samfundet og bidrager til, at butikker og producenter får deres ting afsat. Det er ikke som i en virksomhed, hvor lønninger er en udgiftspost, der siver ud af virksomheden. SU, pensioner, lønninger og kontanthjælp hjælper butikker og producenter og giver sundere mennesker, og med flere offentlige lønninger, får vi mere afsætning og derved mere produktion. Efter nogle måneder eller et år vil det vise sig som større optimisme og større forbrug og derved flere arbejdspladser hos producenterne, der får afsat deres ting bedre. Men med en lov som denne vil folk ikke tage så mange chancer som er et af grundlagene for iværksætter. Opfindelser og nye idéer der kan opfattes som akavede eller underlige ved første blik, vil folk i en lille procentdel holde tilbage for at sikre sig, at de har en ren sti og har papirerne i orden. Tænk at komme i krise, skilsmisse og børnesag og så have været i avisen med "underlige" opfindelser der måske er gået galt. Det vil folk faktisk ikke udsætte sig selv for. Det er nogle af de økonomiske argumenter. Grundlæggende og menneskeligt skal vi være 100 procent trygge omkring vores børn og

der må ikke være den option, at vi kan miste vores børn på denne måde. Det er noget andet at man midlertidigt har sine børn på en dejlig institution eller hos familie, og kan få dem igen når krisen er vel overstået. Men ikke at vide hvor de er, ikke ved hvor de går i skole, ikke at kunne ringe til plejeforældrene og give børnene fire forældre i stedet, ikke at kunne planlægge ferie, ikke at kunne ordne deres tøj, give dem gaver, det er ikke godt. Jeg skriver dette løsningsorienteret i stedet for kritiserende. Løsningen kunne være, at loven skal ud af den danske lov og at der genetableres en relation mellem forældre og plejeforældre, hvor man på kommunen kunne starte med, at holde møder sammen med de fire forældre, for at opbygge en ny relation. Det er vigtigt her at huske, at trygheden hos plejeforældrene bliver passet godt på, hvor man fremad kunne fordele samvær mellem fire forældre da børnene og plejefamilien har en relation. At man hos kommunerne har en særlig afdeling for, at samle op på disse familier, hvor børnene er bortadopteret uden forældrenes vilde dette. Her ville man kunne forene og hjælpe familier og plejefamilier med, at finde en god hverdagsrytme, aftale hentedage og fødselsdage sammen med en socialrådgiver. Det er vigtigt at huske plejeforældrene, da de elsker disse børn ligeså højt som forældrene gør og at nogle børn har fire forældre er noget jeg tror et barn sagtens kan hitte ud af. Jeg vil meget gerne skrive flere idéer eller holde et foredrag for jer, I sender bare en tid hvor jeg kan holde foredrag. Dette er vederlagsfrit, eller med en meget lille betaling, det vigtigste er, at I tager dette op i folketingsalen for de forældre og børn, der er i denne situation. Jeg mener I bør nedsætte en arbejdsgruppe, hvor netop dette område; bortadopteret børn, bliver set på og i samarbejde med praksis hos kommunerne, genoptages kontakten til disse forældre, der udarbejdes handleplaner for forældrene og opbygges en relation mellem de fire forældre og børnene.

Mange kærlige hilsener

Anja

Anja Schmidt

Tlf. 50365979

Ps. Grunden til jeg underskriver med mit fornavn er, at det har jeg gjort længe og fordi, jeg mener der er for meget formelt bureaukrati og skriftlig kommunikation og digitalisering, frem for møder og jeg tror det ville hjælpe jeres fællesskab og hverdagsglæde i Folketinget at sige fornavne til hinanden. Ethvert møde med løn hjælper samfundet og er ikke en udgiftspost som det defineres i erhvervsøkonomien, men skaber tryghed og gode relationer mellem mennesker, der igen hjælper os og samfundsøkonomien.